

REGATTA

РАДУИСА, ... АНС-
КАГѠ БЛГ ... АТЕЛЬ-
НИЦЕ: РАДУИ ... ЛИ ПОЧАЕ-
ВСКІА СТѢНО ... НЕРУШИМАА

РАДУИСА ПАНС-
КАГѠ БЛ СТАТЕЛЬ-
НИЦЕ: РАДХ ТЕЛИ ПОЧАЕ-
ВСКІѦ СТЕНО НЕРУШИМАѦ

любите

А҆́ще лю́бите мѧ̀,
за̑повѣ́ди моѧ҄ соблю́дите.
Є҆ли́ка а҆́ще чесѡ̀ про́сите ѿ ѻ҆ц҃а̀ во и҆́мѧ моѐ, да́стъ ва́мъ.

ВЛАДИМИРЪ
ИГОРЬ

Аще любите мя,
заповеди моя соблюдите.
Елика аще чесо просите от Отца во имя мое, дастъ вамъ.

ТОРГОВИЙ ДІМ
ЛЬВІВСЬКЕ

СВ
ПРЕП
ІОВЪ
ИГУМЕНЪ
ПОЧАЕВСКІЙ

СВ ПРЕП ІОВЪ
ИГУМЕНЪ ПОЧАЕВСКІЙ.

ТОРГОВИЙ ДІМ

Исцѣленіе слѣпорожденнаго брата помѣщицы Гонской Филиппа по молитвѣ предъ иконою Божіей Матери въ 1597 году.

" Треба взяти життя, розламати на дві половини,
І годиною думки в минуле потрібно вернути
І минуле у вигляді темним старої картини
До ясного проміння поблідлим лицем повернути..."

Юліуш Словацький, *Година думки*
Переклад Ірини Кононенко

„Trzeba życie rozłamać w dwie wielkie połowy,
Jedną godziną myśli trzeba w przeszłość wnijść,
I przeszłość jako obraz ściemniały i płowy,
Pełny pobladłych twarzy, ku słońcu odwrócić..."

Juliusz Słowacki, Godzina myśli
Przekład Irina Kononenko

Юліуш Словацький в образі Амура
мал. Ян Рустем, 1814
Juliusz Słowacki jako Amorek,
mal. Jan Rustem, 1814r.

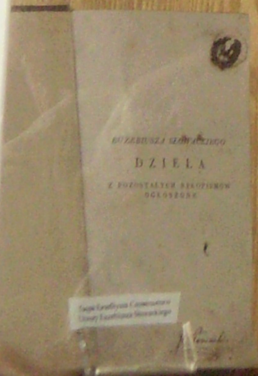

Портрет Александри Янушевської з Думановських (1774-1833),
бабусі Юліуша Словацького, матері Саломеї,
мал. Ян Рустем

Portret Salomei Słowackiej –Bécu,
matki Juliusza Słowackiego
mal. Józef Pitschman (1792-1855)

DZIEŁA

EUZEBIUSZA SŁOWACKIEGO
DZIEŁA
Z POZOSTAŁYCH RĘKOPISMÓW OGŁOSZONE
Tom I.
ZAWIERAJĄCY

Вид ринку в Кременці,
літографія за П.Грегорем

Widok rynku w Krzemieńcu,
litografia wg P. Gregora

Тобі до ні...
Влово народу польс...
Тих, що поховані в кривавім гро...
І тих, що вірять в міць твою тверду.

Як слуги з'являться, бліді холопи,
Ти в їх обличчя кинеш кров свою.
ВАРШАВО! Під твої криваві стопи
Цей спів кладу й навколішки стаю.

Коли сказали, ніби ти злякалась
Жовнірів царських, царського чола,
Я був як та людина, чи як галузь,
Що вдарив грім її й спалив дотла.
Подумавши й рятуючись од скону,
Сказав я: ти схилилась по корону,
Котра твосю власністю була.

Флоренція, 15 листопада 1838 р.

Rzucić na ...
WARSZAWO! tę pieśń ...
I nóg skrwawionych twoich sięgam głową.

Bo ja nie wierzę, żebyś ty się zlękła
Carskiego czoła i carskich rycerzy;
A gdy mówiono, żeś przed nim uklękła,
Tom był jak człowiek, gdy grom weń ...
Potem schyliwszy czoło zamyślone
Rzekłem: żeś klękła ty po tę koronę,
Co spadła z głowy i u nóg ci leży.

Florencja, dnia 15 listopa...

Bieg życia Juliusza Słowackiego

Urodzony z Euzebiusza i Salomei z Januszewskich Słowackich 1809 roku w mieście Krzemieńcu w powiecie Krzemienieckim w Gubernii Wołyńskiey. Pobierałem pierwiastkową edukacyą od pierwszey do ostatniey klassy w Gimnazium Wileńskiem, gdzie w roku 1825 świadectwo z odbytych nauk otrzymałem. —

Następnie w tymże samym roku wszedłem do Uniwersytetu Wileńskiego, w którym obrawszy wydział Prawny, po wysłuchaniu trzechletniego kursu tey nauki, w roku 1828 stopień Kandydata obojga Praw otrzymałem.

Nakoniec w roku następnym udałem się z prośbą do Kommissyi Rządowey Przychodów i Skarbu o udzielenie mi pozwolenia bezpłatnego applikowania się w tejże Biurze, i w skutku takowey prośby, naprzód w Sekretaryacie Jeneralnym, a następnie w Dyrekcyi Kontrolli takowey rozpocząłem. —

w Warszawie d. 21. Stycznia 1830 r.

Juliusz Słowacki

Кордіан у підземеллі костьолу св.Яна,
мал. Леонард Пішард

Kordian w podziemiach katedry św. Jana,
mal. Leonard Piard

Словацького (1809-1849),
Бичковський, Дрезден, 1831
Słowackiego (1809-1849),
Drezno, 1831

POEZYE
SLOWACKIEGO.
POEZYE
SLOWACKIEGO.
JAN BIELECKI
POWIEŚCI

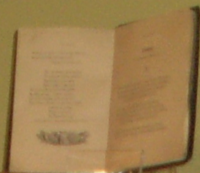

Ludwik Gronowski

Портрет Юліуша Словацького,
зі мал. Й.Куровського
Portret Juliusza Słowackiego,

МІЙ ЗАПОВІТ

Я з вами жив, страждав і плакав у печалі,
Прихильний був до тих, хто серцем благородні,
Та ось лишаю вас і в тінь відходжу далі
І, мов тут щастя знав, смутний іду сьогодні.

Не може по мені наступника з'явиться
Ані пісням моїм, ні імені, ні мукам, -
Майне моє ім'я, неначе блискавиця,
Щоб у потомності тривать порожнім звуком.

Та ви, хто знав мене, перекажіть, благаю,
Що батьківщині я віддав юнацькі роки, -
Змагався корабель боровсь і я до краю,
А потонув, то й я пішов на дно глибоке…

Колись, замислившись про всі страждання й скруху
Вітчизни, визнає шляхетний мій нащадок,
Що я не вижебрав плаща для свого духу
Клейноди прадідів узяв мій дух у спадок.

Нехай опівночі мої зберуться друзі,
В алое спопелять хай серце моє вбоге,
І мати хай моя той попіл візьме в тузі, -
Так платить матерям наш світ за їх тривоги.

Хай друзі при чарках в тісному сядуть колі,
Зап'ють і смерть мою, й лиху свою годину;
До них з'явлюсь як дух, коли в моїй то волі,
А якщо звільнить Бог від мук, то не прилину…

Лиш заклинаю всіх живіть надій проміння,
Освіти каганець народові несіте,
А треба йдіть на смерть по черзі, мов каміння,
Що з Божих рук летить на шанець, кров'ю вмите!..

Я ж зоставляю тут одне маленьку дружбу
Тих, що любить могли цю гордовиту душу;
Я довершив тяжку, сувору Божу службу
І в неоплакану труну лягти вже мушу.

Хто інший міг би так іти шляхом жертовним?
Хто ще до оплесків таку байдужість має?
Стерничим на човні стояти, духів повнім,
І тихо зникнути, як дух, коли зникає?

Та силу по собі я залишу фатальну;
В житті вона ніщо … чоло хіба оздобить.
Але до смерті вас гнітитиме безжально,
Аж поки ангелів з вас, хлібоїди, зробить

У ЦЬОМУ БУДИНКУ
ЖИВ ВЕЛИКИЙ
ПОЛЬСЬКИЙ ПОЕТ
ЮЛІУШ
СЛОВАЦЬКИЙ
1809-1811

